# 10 Vyslanie misionárov

*Katechéza v Roku Vendelína Javorku / December 2026*

Bratia a sestry vo viere,
naše katechézy v rámci projektu *misijnej školy Vendelína Javorku* pomaly spejú k svojmu zavŕšeniu. Najprv sme spolu uvažovali o dôležitosti a význame misijného poslania a jednotlivé aspekty sme si približovali na príkladoch z pôsobenia pátra Vendelína. V katechézach sme sa inšpirovali rozprávaním o Ježišovej misii: „*Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neduh a každú chorobu. Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera… Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc... Týchto dvanástich Ježiš vyslal.*“ (Mt 9, 35-36; 10, 1.5).
V každej katechéze sme sa zamerali na jedno zo slovies popisujúcich Ježišovu činnosť. Tým posledným je sloveso „**vyslal**“. Dnes sa spolu pozrieme na to, **ako Ježiš svojich misionárov vysiela na cestu.**

## Ježišovou evanjelizačnou metódou sú ľudia

Od začiatku svojej verejnej činnosti ako putujúci rabbi ohlasuje evanjelium zástupom a zároveň zhromažďuje okolo seba tých, ktorí sú ochotní učiť sa – učeníkov. Im sa venuje zvlášť, pretože čoskoro príde deň, keď ich vyšle na misie. Oni túto identitu prijímajú a od prvých dní sami spontánne svedčia o Kristovi tam, kde práve sú. Tak Ondrej získa pre učeníctvo svojho brata Šimona, Filip osloví známeho Natanaela a Matúš pozve na stretnutie s Ježišom svojich vtedajších spoločníkov – ľudí z okraja spoločnosti, mýtnikov a hriešnikov. Tak to vlastne robí aj Cirkev – na záver každej liturgie nám pripomína, že sme poslaní na misiu, keď hovorí: *„Choďte v mene Božom!“*

## Keď Ježiš vysiela...

Keď Ježiš učeníkov prvýkrát vysiela na misijnú cestu, dáva im inštrukcie, ktoré stoja za to, aby sme si ich osvojili aj my.[19]

1. **Jasný cieľ.** Opätovne im objasňuje svoj zámer – majú ohlasovať Božie kráľovstvo, ktoré sa priblížilo. Prostriedkom, ktorý otvára srdcia ľudí pre vieru, je služba uzdravovania a prinášania útechy trpiacim.
2. **Misia sa začína doma.** Ježiš im určil, ku komu majú ísť najskôr. Neposiela ich hneď do celého sveta; najskôr majú ísť k svojim príbuzným a rodákom. Byť misionárom „tam, kde si“ znamená začať vo vlastnej obývačke alebo kuchyni a pokračovať v obchode či na zastávke autobusu kúsok od domu. Často chceme zachraňovať svet na druhom konci planéty, ale zabúdame na „exulanta“ vo vedľajšej izbe či na osamelého suseda.
3. **Vykročiť s dôverou.** Ježiš im radí, aby si nebrali na cestu nič. Misionár sa nemá nechať brzdiť nadmerným zabezpečovaním sa pozemskými prostriedkami. Jeho hlavným prostriedkom nie je dokonalé technické vybavenie, ale dôvera v toho, ktorý ho vysiela.
4. **Hľadanie spojencov.** Ježiš radí nájsť v každom mieste láskavú osobu, u ktorej možno nájsť zázemie. *„Tam potom ostaňte, kým nepôjdete ďalej,“* hovorí (Mt 10, 11). Okolo takýchto ľudí sa potom formujú nové spoločenstvá viery.
5. **Počítať s krížom.** Misionár musí byť pripravený na ťažkosti, nepochopenie či neprijatie. S tým proste treba počítať. Ale misionár nepočíta neúspechy, počíta výhry.
6. **Sila spoločenstva.** Misionár nemá byť sám. Ježiš ich posiela v dvojiciach, aby si navzájom pomáhali. To neznamená, že misionári vždy pôsobia v dvojici. Znamená to, že každý z nás potrebuje niekoho, s kým môže zdieľať svoje radosti i ťažkosti misijnej služby.
7. **Návrat k prameňu.** Misionár sa po čase vracia tam, odkiaľ bol vyslaný, aby načerpal sily a podal správu tým, ktorí ho vyslali na cestu.

[19] Porov.: COLEMAN, R.E., *Majstrov plán evanjelizácie.* Košice: Vienala, 1999, s. 43-49.

## Návrat Vendelína Javorku

Viaceré z týchto prvkov sú viditeľne prítomné aj v živote pátra Vendelína Javorku. Zvlášť treba zdôrazniť ten posledný. Keď sa po prepustení z gulagu v roku 1955 vrátil na Slovensko, mal už 72 rokov a podlomené zdravie. Ale komunistická moc mu ani tak nechcela dovoliť, aby posledné roky svojho života prežil v spoločenstve rehoľných bratov jezuitov alebo v rímskom Russicu, ktoré sám založil a niekoľko rokov viedol. Fyzicky sa nemohol vrátiť tam, odkiaľ bol na misie vyslaný. Ba bolo mu bránené aj v tom, aby o svojej službe podal správu.
On sa však vrátil k prameňu iným spôsobom. Hoci žil v nútenej izolácii, v malej izbe v Žiline u svojej netere Oľgy, jeho dni boli naplnené modlitbou a tichou službou rodine, susedom a kňazom, ktorých tajne povzbudzoval. Štátna bezpečnosť mu nemohla zabrániť, aby tieto roky prežíval s Kristom, ktorý ho na misiu poslal a ktorý ho sprevádzal.
V Markovom evanjeliu čítame, že keď sa učeníci vrátili z misie, Ježiš im povedal: „*Poďte vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočiňte*“ (Mk 6, 31). Roky v Žiline boli pre nášho misionára práve takýmto časom – časom odpočinku v Kristovej prítomnosti pred jeho poslednou cestou domov, do večnosti.

## Čo môžeme urobiť v tomto mesiaci?

Prečítajte si desiatu kapitolu Evanjelia podľa Matúša, nájdete v nej Ježišove inštrukcie učeníkom pred ich prvou misijnou cestou. Vyhľadajte v nej body, o ktorých sme hovorili: Cieľ misie, misia medzi vlastnými, výstroj misionára, spojenci, kríž, spoločenstvo a návrat z ciest. Potom rozprávanie aplikujte na svoju životnú situáciu. Prijmite Ježišovo poverenie a vykročte.

## Modlitebné úmysly

- Pane, prosíme ťa za celú Cirkev: aby sa nebála vychádzať na periférie a prinášať radostnú zvesť všetkým, ktorí žijú v temnote beznádeje.
- Pane, prosíme ťa za misionárov, ktorí pracujú v ďalekých krajinách i v našom blízkom okolí: posilňuj ich vedomím, že ty ich vysielaš a ty sám kráčaš s nimi.
- Pane, prosíme ťa za členov našich farských misijných tímov: sprevádzaj ich pri uskutočňovaní ich projektov a daj, aby ich nadšenie zapálilo srdcia mnohých ľudí v našej farnosti.